

населення, наявність значної частки тіньової економіки.

Таким чином, Україні необхідно зробити акцент на інвестиційну складову як засіб становлення та розвитку економіки на державному рівні. Співпраця України з іншими країнами світу буде сприяти підвищенню ефективності використання ресурсів, залученню додаткових ресурсів, підвищенню технологічного рівня виробництва, зростанню конкурентоспроможності національної економіки [3]. Особливу увагу слід приділити притоку іноземного капіталу в розвиток науково-технічного потенціалу [7]. Для того, щоб інвестиційні процеси сприяли цьому, необхідно вдосконалити нормативно-правову базу з питань регулювання інвестицій, подолати корупцію, сприяти науково-технічній та інноваційній діяльності, розробити ефективну систему державних інвестицій та сформувавши привабливий імідж країни на світових ринках капіталів.

#### **Список літератури:**

1. Макроэкономика-2017: прогноз от ведущих экономистов Украины [Электронный ресурс] // Forbes. – Режим доступа: <http://forbes.net.ua/selfeducation/reports/1425507-makroekonomika-2017-prognoz-ot-vedushchih-ekonomistov-ukrainy>
2. Дяченко Т.А. Проблема іноземного інвестування в Україні / Т.А. Дяченко // Труды XII – ої Міжнародної науково – практичної конференції «Оптимум - 2016», (Харків, 6 - 8 грудня 2016 р.) / НТУ «ХПІ». – Харків: НТУ «ХПІ», 2016. – С.135 – 136.
3. Максименко Я.А. Деякі аспекти інтеграції України до світової економічної системи / Я.А. Максименко // Вісник Національного технічного університету «ХПІ». – Харків : НТУ «ХПІ», 2015. - № 25 (1134).– С. 111 – 116.
4. Максименко Я.А. Украина в процессах международного движения капитала: проблемы и пути решения / Я.А. Максименко, Д.О. Побережный // Переяславская рада: ее историческое значение и перспективы развития Восточно-славянской цивилизации : сб. науч. тр. : по материалам 3-й Междунар. науч.-практ. конф., 18-19 декабря 2008 г. / ред. А.Г. Романовский, Ю.И. Панфилов. – Харьков : НТУ "ХПИ", 2009. – С. 161-165.
5. Прямі інвестиції підприємств [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Державної служби статистики України. – Режим доступу : [http://ukrstat.org/uk/operativ/operativ/zd/ivu/ivu\\_u/ivu0412.html](http://ukrstat.org/uk/operativ/operativ/zd/ivu/ivu_u/ivu0412.html).
6. Заглинська Л. Сучасні тенденції розвитку економічної освіти в контексті інвестиційних процесів в Україні / Л. Заглинська, О. Лукомська // Нова педагогічна думка. - 2016. – №3. - С. 33-36.
7. Талалаева А.А. Проблема эффективного инвестирования в Украине в контексте мирового опыта / А.А. Талалаева, Т.А. Дяченко // Вестник Национального технического университета «ХПИ». Технический прогресс и эффективность производства. – Харьков : НТУ "ХПИ". – 2011. – № 8. – С. 94-100.

**ПЕТРИНА О.О.**, аспірант, ПВНЗ «Європейський університет»

## **АУТСОРСИНГ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ**

В теперішніх економічних умовах українські підприємства стикаються з досить сильним тиском з боку ринку. Виживають і досягають успіху ті, хто веде свій бізнес найбільш ефективним способом, домагаючись при цьому зниження операційних витрат при одночасному збереженні високої якості товарів і послуг. Однією з найбільш сучасних і успішних бізнес-моделей, що дозволяють досягти реальних конкурентних переваг нині є аутсорсинг.

Термін «аутсорсинг» походить від англійського Outsourcing «outside resource

using»— використання зовнішніх джерел чи засобів— передача сторонньому підряднику деяких бізнес-функцій чи частин бізнес-процесу підприємства, що передбачає виконання сторонньою організацією окремих завдань чи бізнес-процесів, які не є профільними для підприємства, але необхідні для повноцінного його функціонування. У цьому випадку підприємство купує не працю конкретних працівників, а саму послугу. Сутність аутсорсингу полягає в тому, що всі ресурси підприємства концентруються на основному виді діяльності, а другорядні для бізнесу функції перекладаються на цілеспрямовано професійних партнерів. Підприємству досить складно бути конкурентоспроможним на ринку в усіх основних та допоміжних видах діяльності. Недостатність внутрішніх можливостей, певної кількості та якості ресурсів є основною причиною залучення сторонніх організацій до аутсорсингу. Ця форма співпраці дає можливість зосередитися на виконанні стратегічно важливих функцій організації, уникнути додаткових витрат і збільшити прибутковість, завдяки зменшенню кількості виконуваних функцій, скороченню штату співробітників, оптимізації організаційної структури і системи управління, таким чином, — підвищити конкурентоспроможність підприємства на ринку. Фахівці провідних країн світу зазначають, що використання аутсорсингових операцій дає можливість на 30% знизити витрати у процесі господарської діяльності й тим самим збільшити дохідність. Однак на вітчизняному ринку така діяльність недостатньо розвинута. Основною причиною цього є необізнаність менеджерів у питаннях переходу до нового способу ведення бізнесу, що передбачає використання аутсорсингу та оцінювання його ефективності.

Як показує практика промислово розвинених країн, на даний час без використання аутсорсингу практично неможливо створити ефективне спеціалізоване виробництво. Головне при переході на такий процес полягає у тому, щоб чітко проаналізувати всю сукупність вирішуваних підприємством завдань, зіставити їх із стратегічними цілями та адекватно визначити обсяг робіт, які варто передавати аутсорсеру. Українські підприємства найчастіше звертаються до послуг аутсорсерів у кризових чи передкризових умовах, акцентуючи свою увагу на можливості зниження витрат, оскільки в більшості випадків утримувати штатних працівників дорожче, ніж тимчасово скористатися послугами спеціалізованих компаній.

Перехід економіки України на інноваційний шлях розвитку неможливий без розуміння та практичного застосування новітніх систем управління бізнес-процесами. В ринкових умовах господарювання для підприємств особливо актуального значення набувають сучасні технології аутсорсингу, які дозволяють підтримувати економічну стійкість виробників. Специфіка інноваційності підходу в застосуванні аутсорсингу полягає в необхідності чіткого розмежування прав на об'єкти інтелектуальної власності, що створюються в результаті інноваційної діяльності. Використання аутсорсингу призводить до виникнення наступних ефектів:

- зростання рентабельності бізнесу. Аутсорсинг дозволяє скоротити

витрати на обслуговування бізнес-процесів;

- зниження собівартості функцій, що передаються на аутсорсинг за рахунок вузької спеціалізації компанії-аутсорсера;
- фокусування власних ресурсів підприємства на основних напрямках інноваційної діяльності. Передача супутніх бізнес-процесів на аутсорсинг дозволить направити зусилля на основну справу компанії.

Отже, можна зробити висновок, що аутсорсинг є одним із ефективних способів ведення бізнесу в сучасних умовах. Така форма сприяє впровадженню інновацій і покращенню інтеграційних зв'язків вітчизняних підприємств як у межах країни, так і поза нею, без чого неможливо забезпечити ефективність господарської діяльності. Використання аутсорсингу спрямоване на стабілізацію розвитку підприємства, ефективне використання його внутрішнього потенціалу, підвищення гнучкості та адаптивності до змін у ринковому середовищі, пошук нових ринкових можливостей, підвищення здатності підприємства до впровадження інновацій. В сучасних умовах неперервного розвитку технологій і інновацій, нових вимог ринку компанії часто стикалися з економічним тиском, в основі якого лежить прагнення скоротити витрати і отримати максимальний прибуток, зберігши свою нішу і стратегічні ринки збуту продукції. В таких умовах зберегти свої конкурентні переваги зможуть ті компанії, які здійснюють свою діяльність, маючи низькі операційні витрати забезпечуючи високу якість своїх товарів і послуг. Слід зазначити, що, незважаючи на високу ефективність аутсорсингу, він є достатньо ризикованим способом ведення бізнесу через те, що пов'язаний з радикальними змінами у системі господарювання підприємства. Тому подальшого вивчення потребують ризики аутсорсингової діяльності, що дасть змогу визначити основні шляхи та методи регулювання їхнього впливу на діяльність підприємства.

**ПОГОРЕЛОВА Т.О.**, доцент НТУ «ХП»

## **ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ**

На сьогодні однією з обов'язкових умов подальшого розвитку економіки України є інноваційна діяльність у сфері виробництва. Україна має неабиякий природний, промисловий, технологічний і науковий потенціал, однак детермінанти її конкурентних переваг ще не достатньо розвинені. Наслідком цього є низький рівень конкурентоспроможності вітчизняних товарів.

Стан інноваційної діяльності в Україні не відповідає сучасному рівню розвитку інноваційних процесів в країнах, для яких інноваційний розвиток є ключовим вектором економічної стратегії.